II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 31ης Οκτωβρίου 1995

σχετικά με την ενίσχυση υπό μορφή εγγυήσεως στους γάλλους χοιροτρόφους — Ταμείο τακτοποιήσεως για τον τομέα του χοιρείου κρέατος (Stabiporc)

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(96/297/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3290/94 [2], και ιδίως το άρθρο 21,

Αφού έταξε στους ενδιαφερόμενους προθεσμία να υποβάλλουν [3] τις παρατηρήσεις τους, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I

1. Με επιστολή της στις 19 Απριλίου 1993, η οποία παρελήφθη στις 20 Απριλίου 1993, η μόνιμη Αντιπροσωπεία της Γαλλίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες ανακοίνωσε στην Επιτροπή το μέτρο επαναλειτουργίας του επαγγελματικού ταμείου τακτοποιήσεως για τον τομέα των χοίρων (Stabiporc), σε απάντηση της αίτησης της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 1993 για κοινοποίηση.

2. Στις 16 Φεβρουαρίου 1994, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης κατά των μέτρων που αφορούν τη χορήγηση κρατικών κονδυλίων μέσω του εθνικού διεπαγγελματικού οργανισμού κτηνοτρόφων και πτηνοτρόφων (Ofival) για τους ακόλουθους λόγους:

— τα μέτρα αποδεικνύεται ότι είναι ενισχύσεις υπό μορφή προκαταβολής με μειωμένο επιτόκιο TIOP [(διατραπεζικό επιτόκιο δανεισμού στην αγορά του Παρισιού) «δώδεκα μήνες» + 0,5 %]. Οι προκαταβολές αυτές χορηγήθηκαν με μειωμένο επιτόκιο χαμηλότερο από το σύνηθες επιτόκιο της αγοράς και πρέπει, άρα, να εκληφθούν ως λειτουργικές ενισχύσεις χωρίς κανένα μόνιμο αποτέλεσμα όσον αφορά τη βελτίωση των διαρθρώσεων του εν λόγω τομέα,

— η έλλειψη εγγυήσεως όσον αφορά την επιστροφή μέρους ή του συνόλου των χρηματικών προκαταβολών που κατεβλήθησαν στους χοιροτρόφους από κεφάλαια που ετέθησαν στη διάθεσή τους από τον Ofival,

— ο μηχανισμός αυτός τακτοποιήσεως παραβαίνει τη νομοθεσία τη σχετική με την κοινή οργάνωση της αγοράς του χοιρείου κρέατος,

— η Επιτροπή δεν διέθετε πληροφορίες σχετικά με άλλες συμβάσεις που συνδέουν το Stabiporc με διάφορους τραπεζικούς οργανισμούς: Caisse nationale de credit agricole (CNCA), Credit mutuel και με το ταμείο αλληλεγγύης των παραγωγών σιτηρών και κτηνοτρόφων (Unigrains).

3. Αφού εξέτασε τις παρατηρήσεις τρίτων ενδιαφερομένων και της Γαλλίας, η Επιτροπή έλαβε κατά των μέτρων που αναφέρονται στο σημείο 2 τελική αρνητική απόφαση (υπόθεση C 8/94), ζητώντας από τη Γαλλία να καταργήσει τις εν λόγω ενισχύσεις και να προβεί στην επιστροφή μέσω ανάκτησης των ενισχύσεων που έχουν ήδη καταβληθεί [4].

[1] ΕΕ αριθ. L 282 της 1. 11. 1975, σ. 1.
[2] ΕΕ αριθ. L 349 της 31. 12. 1994, σ. 105.
[3] ΕΕ αριθ. C 311 της 8. 11. 1994, σ. 5.
[4] ΕΕ αριθ. L 335 της 23. 12. 1994, σ. 82.

4. Με επιστολή στις 20 Ιουνίου 1994, οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν τα στοιχεία που ζήτησε η Επιτροπή με επιστολή στις 22 Φεβρουαρίου 1994 (διαδικασία C 8/94). Προέκυψε ότι χορηγείται συμπληρωματική ενίσχυση υπό μορφή κρατικής εγγυήσεως επί των δανείων που κατεβλήθησαν στο Stabiporc από την τραπεζική κοινοπραξία και από το Unigrains.

   Από τα στοιχεία που ανακοινώθηκαν στις 20 Ιουνίου 1994 από τις γαλλικές αρχές, προκύπτει ότι τα μειωμένα επιτόκια, για τις προκαταβολές που χορηγεί στους χοιροτρόφους το Stabiporc, καθώς και η έλλειψη επαρκούς εγγυήσεως όσον αφορά την επιστροφή από τους παραγωγούς του συνόλου των προκαταβολών αυτών, όχι μόνο συνιστούν ευνοϊκές συνθήκες που παρεχώρησε ο Ofival στο Stabiporc (βλέπε διαδικασία αριθ. C 8/94), αλλά επίσης και ότι οι ίδιες ευνοϊκές συνθήκες ισχύουν και για τις συμβάσεις δανείων που υπεγράφησαν μεταξύ του Stabiporc και της τραπεζικής κοινοπραξίας, και του Stabiporc και του Unigrains.

   Η εγγύηση του Ofival, στο πλαίσιο των δύο συμβάσεων, ανέρχεται στο ποσό των 61 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

5. Στις 27 Ιουλίου 1994, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης κατά της κρατικής εγγυήσεως που χορήγησε ο Ofival υπέρ των χοιροτρόφων για κεφάλαια που χορηγήθηκαν από την τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στις γαλλικές αρχές με επιστολή στις 8 Αυγούστου 1994.

6. Η Επιτροπή πληροφόρησε τις κυβερνήσεις των άλλων κρατών μελών και τους λοιπούς ενδιαφερόμενους για την απόφασή της και τους έταξε προθεσμία για να υποβάλουν τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις τους με δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

II

Οι γαλλικές αρχές με επιστολή τους στις 17 Νοεμβρίου 1995 διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους σε απάντηση της επιστολής που τους απηύθυνε η Επιτροπή στις 8 Αυγούστου του 1994, με την οποία τους γνωστοποιούσε την έναρξη της διαδικασίας κατά των ενισχύσεων που αναφέρονται στο σημείο I.5

Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, καθώς και μετά από τη λήψη της τελικής αρνητικής απόφασης της 27ης Ιουλίου 1994 όσον αφορά την υπόθεση C 8/94, οι γαλλικές αρχές εξακολούθησαν να αμφισβητούν το βάσιμο των διαδοχικών θέσεων της Επιτροπής. Έτσι, πραγματοποιήθηκαν τέσσερις συσκέψεις μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας και των υπηρεσιών της γενικής διεύθυνσης γεωργίας, στις 21 Δεκεμβρίου 1994, στις 31 Μαρτίου, στις 26 Απριλίου και τις 3 Οκτωβρίου 1994. Οι γαλλικές αρχές, εξάλλου, έστειλαν συμπληρωματικά στοιχεία με επιστολή τους στις 27 Ιανουαρίου 1995 μετά από την πρώτη σύσκεψη στις 21 Δεκεμβρίου 1994 και με επιστολή στις 29 Σεπτεμβρίου 1995.

Οι παρατηρήσεις των γαλλικών αρχών περιλαμβάνονται στα σημεία 1 έως 4 ακολούθως:

1. Όσον αφορά το ποσό της πραγματικής ή ενδεχόμενης συνεισφοράς του Ofival:

   — Οι γαλλικές αρχές αμφισβητούν, για τους ακόλουθους λόγους, ότι η Επιτροπή μπορεί να συμπεράνει, από τους όρους των δύο συμβάσεων, αφενός, Stabiporc-Τραπεζική κοινοπραξία και, αφετέρου, Stabiporc-Unigrains, ότι η χρηματοδοτική συμβολή του Ofival στο ταμείο τακτοποιήσεως για τον τομέα του χοιρείου κρέατος Stabiporc μπορεί συνολικά να ανέλθει σε 121 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Αντίθετα βεβαιώνει ότι η ενδεχόμενη αυτή χρηματοδοτική συμβολή ανέρχεται σε 60 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα επί των οποίων προστίθεται εγγύηση ύψους 1 εκατομμυρίου γαλλικών φράγκων.

     Πράγματι τονίζουν ότι οι δύο προαναφερόμενες συμβάσεις ορίζουν:

     «Οι ενδεχόμενες καθυστερούμενες οφειλές των ενώσεων παραγωγών που καταγράφονται από το Stabiporc, μετά τη χορήγηση εγγυήσεων αλληλεγγύης υπέρ του για λογαριασμό των ενώσεων παραγωγών, θα βαρύνουν αυτές τις ίδιες έως του ποσού του 1 εκατομμυρίου γαλλικών φράγκων, επί των ιδίων κεφαλαίων, δεδομένου ότι ο Ofival αναλαμβάνει να χρεωθεί με ισοδύναμο ποσό.

     Στη συνέχεια, ο Ofival θα επιβαρυνθεί με αυτές τις καθυστερούμενες οφειλές επί της απαίτησης ύψους 60 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων ...., δεδομένου ότι η συνδρομή του έχει ως προϋπόθεση τη χορήγηση των συνδρομών των Unigrains και CNCA.»

   — Η κατά προτεραιότητα επιβάρυνση του Ofival με τις καθυστερούμενες οφειλές επί της απαίτησης που παρακρατήθηκε, η οποία συνδέεται με ειδικές διευκολύνσεις ανάκτησης τις οποίες λόγω της ιδιότητάς του ως οργανισμού παρέμβασης θεωρήθηκε ως πρόσθετη εγγύηση ανάκτησης, ώστε να ενισχυθεί ο μηχανισμός του συνόλου των προβλεπόμενων εγγυήσεων που ορίζονται βάσει συμβάσεων. Πράγματι, ο Ofival, με την ιδιότητά του ως οργανισμού παρέμβασης, και αντίθετα από τους άλλους χρηματοδότες του Stabiporc, έχει τη δυνατότητα να παρακρατήσει τις καθυστερούμενες οφειλές από το εν λόγω ταμείο, επί των ποσών που οφείλονται στις ενώσεις ή/και στους εκτροφείς στο πλαίσιο άλλων ενεργειών που θα τεθούν σε εφαρμογή μεταγενέστερα.

2. Όσον αφορά τους μηχανισμούς εγγυήσεων:

2.1. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, η εγγύηση ανάκτησης που απορρέει από την προτεραιότητα καταλογισμού των καθυστερούμενων οφειλών επί της απαίτησης του Ofival δεν αποτελεί παρά ένα στοιχείο μεταξύ των άλλων μηχανισμών εγγύησης που περιβάλλουν το μέσον που διαπραγματεύεται το Stabiporc με τους χρηματοδότες του.

   Οι γαλλικές αρχές υπενθυμίζουν τους ακόλουθους κυριότερους μηχανισμούς ιδιωτικής εγγυήσεως:

   — η επαναλειτουργία του επαγγελματικού ταμείου Stabiporc εξαρτήθηκε από την αύξηση των ιδίων κεφαλαίων του, ύψους 10 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, μέσω υποχρεωτικής συμβολής ύψους ενός γαλλικού φράγκου ανά χοίρο που βαρύνει τους εκτροφείς που επωφελούνται από τον μηχανισμό αυτό,

— η εφαρμογή του μηχανισμού Stabiporc εξαρτάται από τη σύσταση εγγυητικής ρήτρας των ενώσεων υπέρ του Stabiporc, το ποσό της οποίας ανέρχεται στο 25 % των προκαταβολών που τους έχουν χορηγηθεί,

— οι συμβάσεις προβλέπουν τη δυνατότητα αυτόματης παρακράτησης από τον λογαριασμό των ενώσεων των ποσών που πρέπει να ανακτηθούν.

2.2. Οι γαλλικές αρχές, κατά τη συνεδρίαση στις 3 Οκτωβρίου 1995, επέμειναν στο γεγονός ότι η πυραμιδοειδής δομή του συστήματος τακτοποιήσεως που έχει τεθεί σε εφαρμογή μέσω του ταμείου Stabiporc έχει ως αποτέλεσμα κατανομή του επιχειρηματικού κινδύνου που διατρέχουν οι οργανισμοί δανεισμού για τους ακόλουθους λόγους:

— Η φερεγγυότητα των ενώσεων παραγωγών καθορίστηκε αυστηρά.

Πράγματι, η εταιρεία Stabiporc προέβη στην επιλογή των ενώσεων παραγωγών, που μπορούν να απολαύουν του μηχανισμού τακτοποιήσεως που έχει δημιουργηθεί, βάσει της οικονομικής τους κατάστασης, ώστε να αποκλειστούν από τη δυνατότητα λήψης προκαταβολών οι ενώσεις που δεν παρουσιάζουν επαρκείς εγγυήσεις επιστροφών. Κατά τη συνεδρίαση στις 3 Οκτωβρίου 1995, οι γαλλικές αρχές επέμειναν στη σημασία της διάταξης αυτής προβάλλοντας το επιχείρημα ότι η επιλογή των ενώσεων παραγωγών σε συνάρτηση με τη φερεγγυότητά τους αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για τη χορήγηση του δανείου ύψους 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων από την τραπεζική κοινοπραξία και το ταμείο Unigrains στο Stabiporc.

Γενικότερα, οι ενώσεις παραγωγών αποτελούν γεωργικούς συνεταιρισμούς που σε γενικές γραμμές δεν περιλαμβάνουν παραγωγούς με μόνη δραστηριότητα την εκτροφή χοίρων. Οι κτηνοτρόφοι στο σύνολό τους, αναπτύσσουν πράγματι πολλαπλή δραστηριότητα που επιτρέπει ποικίλα εισοδήματα και, ως εκ τούτου, τη σύσταση ενός σημαντικού κεφαλαίου που προσφέρει ενισχυμένη σταθερότητα.

— Για το ύψος των προκαταβολών έχει καθοριστεί ανώτατο όριο, περιορίζοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το βαθμό χρέωσης των δικαιούχων ενώσεων.

Έτσι, μολονότι οι γαλλικές αρχές δεν αμφισβητούν την πραγματικότητα της σημερινής κατάστασης στον τομέα του χοιρείου κρέατος, ωστόσο παρατηρούν ότι ο μηχανισμός Stabiporc περιορίζεται στη χορήγηση δανείων τακτοποιήσεως των ποσών που έχουν καταβληθεί και που κατά συνέπεια αφορά μεμονωμένα μικρά ποσά, ήτοι 60 χιλιάδες γαλλικά φράγκα κατ' ανώτατο όριο κατ' έτος και ανά δικαιούχο. Πράγματι, στο πλαίσιο της σύμβασης που συνδέει το Stabiporc με τις ενώσεις, το μέγιστο ποσό δανείων που μπορεί να χορηγηθεί ανέρχεται σε 40 γαλλικά φράγκα κατ' ανώτατο όριο ανά άπαχο κρεατοπαραγωγό χοίρο ενώ ο αριθμός των χοίρων που μπορούν να ληφθούν υπόψη ανέρχεται σε 1 500 κατ' ανώτατο όριο ανά χοιροτρόφο.

— Ο μηχανισμός έχει προβλεφθεί έτσι ώστε η επιστροφή των δανείων που έχουν χορηγηθεί να πραγματοποιείται σε περίοδο αύξησης των τιμών του χοίρου έτσι ώστε να περιορίζεται σε μεγάλο βαθμό ο επιχειρηματικός κίνδυνος των καθυστερούμενων οφειλών.

— Οι ενώσεις παραγωγών προέβησαν στη σύσταση ενός ορισμένου αριθμού εγγυήσεων (εγγυήσεις αλληλεγγύης και σύσταση ιδίων κεφαλαίων βλέπε σημείο 2.1 ανωτέρω). Επιπλέον, οι συνήθεις όροι σύμβασης (ακυρωτικές ρήτρες, τόκοι υπερημερίας, διαδικασία προσφυγής στα δικαστήρια) προβλέπονται από τις συμβάσεις.

3. Όσον αφορά την ανάκτηση των καθυστερούμενων οφειλών:

Οι γαλλικές αρχές αμφισβητούν την ερμηνεία της Επιτροπής όσον αφορά το άρθρο 5 τελευταίο εδάφιο της σύμβασης που έχει συναφθεί μεταξύ του Stabiporc και του Ofival, ως συνέπεια της διάταξης που προβλέπει ότι οι καθυστερούμενες οφειλές καταλογίζονται κατά προτεραιότητα επί της απαίτησης του Ofival. Υπενθυμίζουν ότι η Επιτροπή θεώρησε ότι το εν λόγω άρθρο 5 τελευταίο εδάφιο, που προβλέπει ότι «ο Ofival μπορεί να προεξοφλεί τις καθυστερούμενες αυτές οφειλές επί των οφειλομένων στις ενώσεις ή στα μέλη τους ποσών στο πλαίσιο άλλων ενεργειών», δεν πρέπει να ερμηνευθεί ως υποχρέωση προεξόφλησης που βαρύνει τον οργανισμό, αλλά ως απλή δυνατότητα (πέμπτη αιτιολογική σκέψη της απόφασης της 27ης Ιουλίου 1994).

Οι γαλλικές αρχές επιθυμούν να υπογραμμίσουν ότι η συνολική ανάγνωση της σύμβασης μας οδηγεί να αποκλείσουμε μια τέτοια ερμηνεία του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 5. Πράγματι, το άρθρο 8 του ιδίου κειμένου δυνάμει του οποίου οι ενδεχόμενες καθυστερούμενες οφειλές «θα προεξοφληθούν σύμφωνα με το άρθρο 5» βεβαιώνει, σαφώς, ότι πρόκειται για υποχρέωση του Ofival. Ως εκ τούτου, δεν βλέπουν να υφίσταται καμία δυσκολία για να προβούν ανάλογα με τις αρχικά συναφθείσες συμβάσεις, σύμφωνα με το αίτημα που διατυπώνεται στο άρθρο 2 δεύτερη περίπτωση της απόφασης της 27ης Ιουλίου 1994, στην αντικατάσταση της διατύπωσης, «ο Ofival θα μπορεί να προεξοφλήσει», από τη διατύπωση «ο Ofival θα προεξοφλήσει». Τέτοιες τροποποιήσεις ανακοινώθηκαν στην Επιτροπή με επιστολή στις 18 Οκτωβρίου 1995.

4. Όσον αφορά τα επιτόκια:

Με επιστολή τους στις 5 Ιουλίου 1995 οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν, στο πλαίσιο της διαδικασίας C 8/94, ότι η επιδότηση επιτοκίου στο επίπεδο του δανείου ύψους 60 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που χορηγήθηκε από τον Ofival στο Stabiporc ανερχόταν στο 2 % και ότι αναλάμβαναν την υποχρέωση να πραγματοποιήσουν την επιστροφή της ενίσχυσης στη βάση αυτή. Ο υπολογισμός της επιδότησης προκύπτει από στοιχεία σχετικά με την έρευνα επί του κόστους των επιχειρήσεων που πραγματοποίησε η τράπεζα της Γαλλίας και ανακοινώθηκαν από τις γαλλικές αρχές.

Η πληροφορία αυτή και η δέσμευση δεν αφορούν, ωστόσο, το δάνειο ύψους 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που χορήγησε η τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains στο ταμείο Stabiporc, δηλαδή την παρούσα υπόθεση C 36/94.

III

1. Τα άρθρα 92, 93 και 94 της συνθήκης κατέστησαν εφαρμόσιμα από το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2759/75.

2. Από τις παρατηρήσεις των γαλλικών αρχών όσον αφορά την πραγματική συμβολή του Ofival (βλέπε σημείο II.1), προκύπτει ότι η εγγύηση του οργανισμού αυτού επί του δανείου ύψους 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων χορηγείται, αφενός, υπό μορφή δευτερεύουσας οφειλής ύψους 60 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και, αφετέρου, από τη θέσπιση κονδυλίου του προϋπολογισμού ύψους 1 εκατομμυρίου γαλλικών φράγκων.

3. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της το γεγονός ότι, όσον αφορά την ανάκτηση των καθυστερούμενων οφειλών, οι γαλλικές αρχές είναι έτοιμες να συμφωνήσουν ανάλογα με τις αρχικά συναφθείσες συμβάσεις για την αντικατάσταση της διατύπωσης «ο Ofival θα μπορεί να προεξοφλήσει», από τη διατύπωση «ο Ofival θα προεξοφλήσει» (βλέπε σημείο II.3).

4. Από τις διάφορες συμβάσεις που ορίζουν το σύστημα Stabiporc προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις χορήγησης των δύο δανείων που κατεβλήθησαν στο ταμείο Stabiporc, τα οποία απορρέουν, αφενός, από τον Ofival (υπόθεση C 8/94), ύψους 60 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και, αφετέρου, από την τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains (υπόθεση C 36/94), ύψους 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων, διαφέρουν.

Πράγματι, το δάνειο από την τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains τυγχάνει ορισμένου αριθμού ιδιωτικών εγγυήσεων σχετικά σημαντικών, οι οποίες ωστόσο είναι ανύπαρκτες στο επίπεδο του δανείου που κατέβαλε ο Ofival (υπόθεση C 8/94). Από το γεγονός αυτό, προκύπτει ότι η επίπτωση της κρατικής εγγύησης επί του επιτοκίου που εφαρμόζεται όσον αφορά τα δύο αυτά δάνεια δεν είναι η ίδια.

— Έτσι, οι ιδιωτικές εγγυήσεις επί του δανείου που κατεβλήθη στο ταμείο Stabiporc από την τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains είναι οι ακόλουθες:

  — 90 εκατομμύρια γαλλικών φράγκων για ιδιωτικές αλληλεγγύους εγγυήσεις υπό μορφή αλληλεγγύου εγγύησης του 25 % των προκαταβολών που χορηγήθηκαν στις ενώσεις χοιροτρόφων,

  — 10 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα για συνεισφορές που κατεβλήθησαν από τις δικαιούχες ενώσεις μέσω παρακράτησης 1 γαλλικού φράγκου ανά χοίρο κατά τις δύο πρώτες πληρωμές που κατεβλήθηκαν στις ενώσεις παραγωγών,

  — εγγυήσεις σχετικά με τη φερεγγυότητα των ενώσεων παραγωγών,

  — περιορισμός των δανειζόμενων ποσών από τις ενώσεις παραγωγών,

  — συνήθεις ρήτρες σύμβασης για την εξασφάλιση της ανάκτησης.

— Η εγγύηση του Ofival στο σύνολο των δύο αυτών δανείων ανέρχεται σε 61 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα (60 εκατομμύρια υπό μορφή παραίτησης από την απαίτηση + 1 εκατομμύριο συμπληρωματικής εγγύησης).

— Από τα προαναφερόμενα στοιχεία προκύπτει ότι επί των 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων του δανείου που συνάφθηκε από το Stabiporc, τα 139 εκατομμύρια (300 — 161) δεν καλύπτονται ούτε από την εγγύηση του Ofival ούτε από ιδιωτικές εγγυήσεις ή συνεισφορές. Έτσι, προκειμένου να αξιολογηθεί η επίπτωση των κρατικών ενισχύσεων επί του επιτοκίου που εφαρμόζεται από τους δύο οργανισμούς δανειοδότησης όσον αφορά το Stabiporc, ζητήθηκε από τις γαλλικές αρχές, κατά τη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 1995, να προσδιορίσουν τον τρόπο με τον οποίο εξασφαλίστηκαν εγγυήσεις για το σύνολο του δανείου των 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και, κυρίως, κατά πόσο το σύστημα περιελάμβανε άλλες κρατικές ενισχύσεις.

Κατά τη διάρκεια της προαναφερόμενης συνεδρίασης, οι γαλλικές αρχές επέμειναν στο γεγονός ότι η μόνη κρατική ενίσχυση στο σύστημα Stabiporc ήταν η εγγύηση ύψους 61 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων που χορήγησε ο Ofival, υπό μορφή δευτερεύοντος χρέους και υπό μορφή θέσπισης κονδυλίου του προϋπολογισμού. Πράγματι, βεβαίωσαν ότι τα 139 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα αποτέλεσαν αντικείμενο εγγύησης λόγω της πυραμιδοειδούς δομής του συστήματος και της κατανομής του επιχειρηματικού κινδύνου που ενέχει (βλέπε σημείο II.2.2).

— Το επιτόκιο που θα έπρεπε να καταβάλει το Stabiporc, εάν έπρεπε να πληρώσει και την προσαύξηση λόγω χρηματοδοτικού κινδύνου από το οποίο έχει εξαιρεθεί λόγω της εγγυήσεως από τον Ofival, υπολογίστηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με τον ακόλουθο σταθμισμένο μέσο όρο:

Tls: το συμβατικό επιτόκιο που εφαρμόστηκε από την τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains όσον αφορά το Stabiporc.

PMpub: ποσοστό του συνολικού ποσού των δανείων που έχει αποτελέσει το αντικείμενο κρατικών ενισχύσεων.

PMpriv: ποσοστό του συνολικού ποσού των δανείων που αποτέλεσε το αντικείμενο ιδιωτικών εγγυήσεων.

$$[PMpub \times (Tls + 2\,\%)] + (PMpriv \times Tls)$$

Δεδομένου ότι η κρατική εγγύηση ύψους 61 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων καλύπτει το 20,33 % του δανείου ύψους 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων και ότι το σύστημα δεν περιλαμβάνει καμία άλλη κρατική ενίσχυση, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι ιδιωτικές εγγυήσεις καλύπτουν το 79,67 % του ιδίου αυτού δανείου.

Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι για τα έτη 1993 και 1994, το επιτόκιο που το Stabiporc έπρεπε να εφαρμόσει όσον αφορά τις ενώσεις παραγωγών χοίρων βάσει των κεφαλαίων που του χορηγήθηκαν από την τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains είναι:

1993

(20,33 % × 8,83 %) + (79,67 % × 6,83 %) = 7,23 %

1994

(20,33 % × 8,07 %) + (79,67 % × 6,07 %) = 6,47 %

Η επιδότηση επιτοκίου είναι, ως εκ τούτου, για το 1993 και 1994 ύψους 0,4 %

7,23 % − 6,83 % = 0,4 % (1993)

6,47 % − 6,07 % = 0,4 % (1994).

— Οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για τον καθορισμό του ποσού της ενίσχυσης που χορηγείται συνολικά στις ενώσεις παραγωγών μέσω του Stabiporc βάσει του δανείου ύψους 300 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων από την τραπεζική κοινοπραξία και το Unigrains.

Έτσι, από τις πληροφορίες αυτές προκύπτει ότι τα στοιχεία σχετικά με το συνολικό ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να ανακτηθεί στο επίπεδο των παραγωγών επί του προαναφερόμενου δανείου ανέρχεται σε 1 617 738 γαλλικά φράγκα.

5. Σύμφωνα με το δίκτυο γεωργικής λογιστικής πληροφόρησης, η δανειακή εξάρτηση (η σχέση μεταξύ του ποσού των συνολικών δανείων και του ποσού των ιδίων κεφαλαίων και των δανειζομένων κεφαλαίων) του τομέα χοιρείου κρέατος ανέρχεται σε 48 % περίπου στη Γαλλία και 31 % στην Κοινότητα, ενώ ανέρχεται σε 32 % στη Γαλλία και σε 15 % στην Κοινότητα για το γεωργικό τομέα.

Η Επιτροπή έλαβε ωστόσο υπόψη της τη σημασία των ιδιωτικών εγγυήσεων που περιέχει το σύστημα Stabiporc, προκειμένου να εκτιμήσει επακριβώς την επίπτωση της κρατικής εγγύησης επί του επιτοκίου που εφαρμόζεται από τους οργανισμούς δανειοδότησης στο Stabiporc και ότι το ταμείο αυτό ενεργεί στο επίπεδο των ενώσεων παραγωγών.

Ωστόσο, δεδομένου ότι οι όροι επιτοκίου που επέτυχε το Stabiporc και οι οποίοι ισχύουν, μέσω του ενδιάμεσου οργανισμού, στο επίπεδο των παραγωγών χοίρων δεν αποτελούν, σαφώς, όρους δανείου που θα μπορούσε να επιτύχει ένας οικονομικός φορέας στη χρηματοπιστωτική αγορά, το μέτρο αυτό αποτελεί λειτουργική ενίσχυση υπέρ των χοιροτρόφων.

IV

1. Η ενίσχυση που χορηγείται στους χοιροτρόφους στη Γαλλία, λαμβανομένης υπόψη της θέσης που κατέχει η χώρα αυτή στον τομέα χοιρείου κρέατος στην Κοινότητα, είναι δυνατόν να έχει επιπτώσεις στην κοινοτική αγορά και, ως εκ τούτου, να επηρεάσει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών. Ως εκ τούτου, πληροί τα κριτήρια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Πράγματι, το 1993 και 1994, σύμφωνα με πληροφορίες της Eurostat, εσφάγησαν 24 112 500 και 24 785 400 χοίροι στη Γαλλία και 180 022 887 και 179 937 466, αντιστοίχως, στην Κοινότητα, ήτοι περίπου το 13 % για τη Γαλλία. Οι εξαγωγές του 1993 και 1994 προς τις τρίτες χώρες ανήλθαν σε 56 736 και 113 611 τόνους (ζώντες χοίροι και χοίρειο κρέας) από τη Γαλλία και σε 730 642 και 973 498 τόνους από την Κοινότητα ήτοι το 8 και το 12 % από τη Γαλλία για το 1993 και 1994, αντίστοιχα.

2. Η ενίσχυση αυτή παραβαίνει τους κανόνες της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του χοιρείου κρέατος. Πράγματι, δεδομένου ότι οι ενισχύσεις αυτές αφορούν ένα προϊόν το οποίο υπάγεται σε κοινή οργάνωση της αγοράς, υπάρχουν όρια όσον αφορά την εξουσία των κρατών μελών να παρεμβαίνουν κατά αυτόνομο τρόπο στην λειτουργία μιας τέτοιας οργάνωσης. Οι κοινές οργανώσεις αγοράς πρέπει να θεωρούνται ως πλήρη συστήματα που αποκλείουν κάθε εξουσία των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα που μπορούν να παρεκκλίνουν από την οργάνωση αυτή ή να τη θίγουν.

3. Οι εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης είναι σαφές ότι δεν είναι εφαρμόσιμες στις σχετικές ενισχύσεις.

— Οι παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου προσδιορίζουν τους επιδιωκόμενους στόχους προς το συμφέρον της Κοινότητας και όχι μόνον προς το συμφέρον των ειδικών τομέων της εθνικής οικονομίας. Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνευτούν αυστηρά κατά την εξέταση όλων των ενισχύσεων περιφερειακού ή τομεακού χαρακτήρα. Παρέχονται μόνο στην περίπτωση όπου η Επιτροπή μπορεί να αποδείξει ότι η ενίσχυση είναι απαραίτητη για την υλοποίηση ενός από τους στόχους που προβλέπονται στις διατάξεις αυτές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή δεν μπόρεσε να έχει κάποια απόδειξη που θα της επιτρέψει να καθορίσει ότι οι εν λόγω ενισχύσεις πληρούν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την εφαρμογή μιας εκ των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης.

— Δεν πρόκειται για μέτρα που σκοπό έχουν να προωθήσουν την υλοποίηση σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β) της συνθήκης, δεδομένου ότι, από τις επιπτώσεις που μπορεί να έχει στις συναλλαγές, η ενίσχυση αυτή έρχεται σε αντίθεση με το κοινό συμφέρον. Ούτε πρόκειται για ένα μέτρο που επιχειρεί να επανορθώσει σοβαρή διαταραχή που έχει προκληθεί στην οικονομία του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά την έννοια της ίδιας αυτής διάταξης.

— Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) της συνθήκης σχετικά με τις ενισχύσεις που σκοπό έχουν να ευνοήσουν ή να διευκολύνουν την οικονομική ανάπτυξη των περιοχών, καθώς και την ανάπτυξη ορισμένων δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο εν λόγω στοιχείο γ) ανωτέρω, πρέπει να διαπιστωθεί ότι τα μέτρα αυτά — λόγω του χαρακτήρα των λειτουργικών ενισχύσεων — δεν μπορούν να βελτιώσουν κατά διαρκή τρόπο τις συνθήκες υπό τις οποίες λειτουργεί

ο οικονομικός τομέας δικαιούχος των ενισχύσεων αυτών· διότι τη στιγμή που θα έπαυαν να χορηγούνται, ο τομέας αυτός θα βρισκόταν στην ίδια διαρθρωτική κατάσταση στην οποία βρισκόταν πριν την εφαρμογή της εν λόγω κρατικής παρέμβασης. Πρόκειται για έναν τύπο ενίσχυσης στον οποίο η Επιτροπή καταρχήν είναι πάντα αντίθετη, επειδή η χορήγησή της δεν συνδέεται με προϋποθέσεις οι οποίες θα της έδιναν τη δυνατότητα να υπαχθεί σε μια από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και γ) του άρθρου 92 της συνθήκης.

— Ακόμη και αν στο πλαίσιο του άρθρου 92 παράγραφος 3 ήταν δυνατή η εφαρμογή κάποιας παρέκκλισης για τις εν λόγω ενισχύσεις ο χαρακτήρας παράβασης, που αναφέρεται στο σημείο 2, των εν λόγω μέτρων όσον αφορά τη σχετική κοινή οργάνωση αγοράς αποκλείει την εφαρμογή μιας τέτοιας παρέκκλισης.

4. Απ' αυτό προκύπτει ότι οι προαναφερθείσες ενισχύσεις πρέπει να θεωρηθούν ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

5. Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τις επιπτώσεις τις οποίες θα προσδιορίσει, ενδεχομένως, η Επιτροπή στο επίπεδο της χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων.

6. Το μέτρο, δεδομένου ότι τέθηκε σε εφαρμογή πριν από την τελική απόφαση της Επιτροπής, είναι παράνομο κατά την έννοια του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, δεδομένου ότι οι γαλλικές αρχές ανακοίνωσαν το μέτρο αυτό στις 20 Ιουνίου 1994 σε απάντηση της επιστολής της Επιτροπής στις 16 Φεβρουαρίου 1994 στο πλαίσιο της διαδικασίας C 8/94.

7. Στην περίπτωση ασυμβίβαστου των ενισχύσεων με την κοινή αγορά, η Επιτροπή, σύμφωνα με τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, κυρίως με την απόφαση που εκδόθηκε στις 12 Ιουλίου 1973 στην υπόθεση 70/72 [1], όπως επιβεβαιώθηκε από τις αποφάσεις της 24ης Φεβρουαρίου 1987 και της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, στις υποθέσεις 310/85 [2] και C-5/89 [3], αντίστοιχα, έπρεπε να απαιτήσει από τα κράτη μέλη την ανάκτηση από τους δικαιούχους του ποσού της ενίσχυσης της οποίας η χορήγηση είναι παράτυπη.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, οι εν λόγω ενισχύσεις πρέπει να αποτελέσουν το αντικείμενο επιστροφής.

Η επιστροφή πρέπει να πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις της γαλλικής νομοθεσίας και, κυρίως, με αυτές που αφορούν τους τόκους υπερημερίας επί των απαιτήσεων του κράτους. Οι τόκοι υπολογίζονται από την ημερομηνία χορήγησης των εν λόγω ενισχύσεων.

Το μέτρο αυτό της επιστροφής είναι αναγκαίο για την επαναφορά στην προηγούμενη κατάσταση, καταργώντας όλα τα χρηματοδοτικά πλεονεκτήματα, των οποίων έτυχαν αχρεωστήστως οι δικαιούχοι των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν καταχρηστικά, από την ημερομηνία καταβολής των ενισχύσεων αυτών. Είναι ακόμη περισσότερο απαραίτητο, δεδομένης της εύθραυστης κατάστασης της αγοράς και λαμβανομένης υπόψη της απόφασης που έλαβε η Επιτροπή στις 19 Αυγούστου 1988, να κλείσει τη διαδικασία που είχε κινήσει με την επιστολή στις 12 Οκτωβρίου 1984 κατά της προηγούμενης εφαρμογής του Stabiporc. Για το σκοπό αυτό, έλαβε υπόψη της μόνο τις περιστάσεις της υπόθεσης αυτής, προκειμένου να μην κινηθεί διαδικασία κατά των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν σε προηγούμενη περίοδο, υπό την προϋπόθεση ότι οι γαλλικές αρχές δεν θα προσφύγουν πλέον σε αυτού του είδους τις ενισχύσεις. Με αυτό το πνεύμα η Επιτροπή κάλεσε τις γαλλικές αρχές να κοινοποιήσουν όλες τις προβλεπόμενες τροποποιήσεις και διατήρησε τη δυνατότητα να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, εάν τα μέτρα αυτά κριθούν ασυμβίβαστα με το άρθρο 92,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι ενισχύσεις που χορηγούνται στους χοιροτρόφους, επί των προκαταβολών που πληρώνονται στο πλαίσιο των συμβάσεων Stabiporc-Τραπεζική κοινοπραξία και Stabiporc-Unigrains, είναι παράνομες διότι παραβιάζουν το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης. Οι ενισχύσεις αυτές είναι εξάλλου ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης.

Η ενίσχυση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο συνίσταται στο ποσό που προκύπτει από τη διαφορά μεταξύ του επιτοκίου με το οποίο χορηγήθηκαν τα ποσά των προκαταβολών στις ενώσεις παραγωγών μέσω του Stabiporc και του επιτοκίου το οποίο θα μπορούσαν να επιτύχουν μέσω του Stabiporc, υπό κανονικές συνθήκες αγοράς από τους ίδιους αυτούς πιστωτικούς οργανισμούς, δηλαδή χωρίς την κρατική εγγύηση που χορήγησε ο Ofival.

Το ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να ανακτηθεί ανέρχεται σε 1 617 738 γαλλικά φράγκα.

Άρθρο 2

Η Γαλλία υποχρεούται να καταργήσει τις ενισχύσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 ορίζοντας το επιτόκιο των προκαταβολών στο σύνηθες επιτόκιο της αγοράς που αναφέρεται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

Η Γαλλία υποχρεούται να απαιτήσει την επιστροφή μέσω ανάκτησης των ενισχύσεων που έχουν ήδη χορηγηθεί και που αναφέρονται στο άρθρο 1, εντός προθεσμίας δύο μηνών από την παρούσα απόφαση.

[1] Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Συλλογή 1973, σ. 813.
[2] Deufil GmbH κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 901.
[3] Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Συλλογή 1990, σ. I-3 437.

Η επιστροφή αυτή θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες και τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας και, κυρίως, σύμφωνα με τις διατάξεις που αφορούν τους τόκους υπερημερίας που καταβάλλονται επί των απαιτήσεων του κράτους. Τα ποσά προς ανάκτηση παράγουν τόκους από την ημερομηνία χορήγησης των εν λόγω ενισχύσεων.

Άρθρο 4

Η Γαλλία ενημερώνει την Επιτροπή, εντός προθεσμίας δύο μηνών, από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, για τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς τις διατάξεις των άρθρων 2 και 3.

Άρθρο 5

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γαλλική Δημοκρατία.

Βρυξέλλες, 31 Οκτωβρίου 1995.

Για την Επιτροπή

Franz FISCHLER

Μέλος της Επιτροπής